

263

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 14 grudnia 1982 r.

w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie normuje zakres i warunki używania pojazdów samochodowych do celów służbowych państwowych jednostek organizacyjnych, organizacji spółdzielczych oraz organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw podległych tym ministrom,
- 2) jednostek organizacyjnych więziennictwa i zakładów dla nieletnich podległych Ministrowi Sprawiedliwości,
- 3) placówek opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty i Wychowania.

§ 2. Za pojazdy służbowe uważa się samochody osobowe, motocykle i motorowery należące do jednostek organizacyjnych i służące do zaspokajania potrzeb komunikacyjnych związanych z obsługą administracyjną tych jednostek oraz z wykonywaniem przez pracowników czynności służbowych, jeżeli potrzeby te nie mogą być zaspokajane środkami komunikacji publicznej.

§ 3. 1. Osoby wymienione w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. 1981 r. Nr 20, poz. 101 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) mają prawo osobistego dysponowania służbowymi samochodami osobowymi.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do prezesów i wiceprezesów zarządów centralnych związków spółdzielczych oraz naczelnich organów organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych inni niż wymienieni w ust. 1 i 2 mogą w szczególnie uzasadnionych wypadkach uzyskać prawo do przejazdów do pracy i z pracy służbowym samochodem osobowym w granicach administracyjnych miejscowości, w której siedzibę ma zakład pracy, na podstawie zezwolenia kierownika jednostki nadrzędnej lub organu założycielskiego.

4. Używanie pojazdów służbowych powinno być odpowiednio udokumentowane w karcie drogowej przez kierujących pojazdami.

§ 4. 1. Jednostki budżetowe, zakłady budżetowe oraz organizacje społeczne dotowane z budżetu Państwa mogą posiadać służbowe samochody osobowe na podstawie etatów przyznanych przez Ministra Komunikacji:

- 1) dla ministerstw, urzędów centralnych i innych centralnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz naczelnich organów organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa,

- 2) zbiorczo dla jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych i kierowników innych centralnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz przez naczelne organy organizacji społecznych.

2. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przydzielają przyznane im zbiorczo etaty podległym i nadzorowanym jednostkom.

§ 5. 1. Służbowym samochodem osobowym może kierować osoba zatrudniona w charakterze kierowcy lub pisemnie upoważniona przez kierownika jednostki organizacyjnej do kierowania danym samochodem; kierownikowi jednostki organizacyjnej upoważnienie takie wydaje odpowiednio:

- 1) w jednostce (zakładzie) budżetowej — jednostka nadrzędna,
- 2) w przedsiębiorstwie państwowym — organ założycielski,
- 3) w spółdzielni — właściwy organ spółdzielni,
- 4) w organizacji społecznej dotowanej z budżetu Państwa — jednostka nadrzędna.

2. Pracownikowi nie zatrudnionemu na stanowisku kierowcy, któremu powierzono kierowanie służbowym samochodem osobowym, przysługuje dodatek do wynagrodzenia z tytułu kierowania samochodem oraz wykonywania dodatkowych czynności związanych z jego obsługą codzienną i eksploatacją w wysokości 36 zł dziennie, a jeżeli pracownik nie wykonuje obsługi codziennej — dodatek w wysokości 27 zł dziennie.

3. Dodatek przysługuje za każdy dzień na podstawie zapisu w karcie drogowej; za jeden dzień pracy może być wypłacony tylko jeden dodatek.

4. Dodatek nie przysługuje osobom wymienionym w § 3 ust. 1 i 2 oraz kierownikom jednostek organizacyjnych.

§ 6. 1. Do zaspokajania służbowych potrzeb komunikacyjnych mogą być używane samochody osobowe, motocykle i motorowery stanowiące własność pracowników jednostki organizacyjnej.

2. Pracownik może używać własnego pojazdu do celów służbowych na podstawie zezwolenia kierownika jednostki organizacyjnej, a kierownik jednostki organizacyjnej — na podstawie zezwolenia właściwego organu, o którym mowa w § 5 ust. 1, za zwrotem kosztów według stawek za jeden kilometr przebiegu:

1) samochodu osobowego	5,50 zł,
2) motocykla	2,00 zł,
3) motoroweru	1,30 zł.

3. W razie używania motocykla lub motoroweru w wyjątkowo trudnych warunkach terenowych, kierownik jednostki organizacyjnej może podwyższyć stawki określone w ust. 2 pkt 2 i 3, nie więcej jednak niż o 20%.

4. Zezwolenie na używanie własnego pojazdu do celów służbowych za odpłatnością, o której mowa w ust. 2 i 3, mogą otrzymać kierownicy jednostek organizacyjnych i ich zastępcy oraz pracownicy inspekcyjno-kontrolni wykonujący swe czynności poza miejscowością stałego zatrudnienia, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach — inni pracownicy, których charakter pracy wymaga stałego używania pojazdu do celów służbowych.

5. Zwrot kosztów następuje przy rozliczeniu delegacji za przejazdy zamiejscowe lub na podstawie pisemnego oświadczenia pracownika za zleczone jazdy lokalne w granicach administracyjnych miasta lub gminy.

§ 7. Pracownikowi, który używa stale własnego pojazdu do celów służbowych w granicach administracyjnych miasta lub gminy, może być przyznany miesięczny ryczałt pieniężny w wysokości:

- 1) za używanie samochodu osobowego:
 - a) na obszarze gminy lub w miejscowościach do 100 tys. mieszkańców — do 900 zł,
 - b) w miejscowościach powyżej 100 tys. do 250 tys. mieszkańców — do 1.200 zł,
 - c) w miejscowościach powyżej 250 tys. mieszkańców oraz w razie gdy przejazdy lokalne odbywają się na obszarze dwóch lub więcej gmin — do 1.500 zł,
- 2) za używanie motocykla — do 720 zł,
- 3) za używanie motoroweru — do 480 zł.

§ 8. 1. Miesięczny ryczałt pieniężny przyznaje kierownik jednostki organizacyjnej, a w odniesieniu do kierownika jednostki organizacyjnej — właściwy organ określony w § 5 ust. 1. Ryczałt wypłaca się z dołu na podstawie pisemnego oświadczenia pracownika o używaniu własnego pojazdu do celów służbowych w danym miesiącu.

2. Miesięczny ryczałt pieniężny nie przysługuje za okres urlopu oraz innej nieobecności w pracy, a ponadto za okres delegacji służbowej. Kwotę ryczałtu zmniejsza się o $\frac{1}{28}$ za każdy dzień, za który ryczałt nie przysługuje.

§ 9. 1. Należność pracownika z tytułu używania własnego pojazdu do celów służbowych wraz z przyznanym ryczałtem pieniężnym nie może przekraczać łącznie kwoty 3.500 zł miesięcznie.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy organ określony w § 5 ust. 1 może zwiększyć kwotę określoną w ust. 1, nie więcej jednak niż o 25%.

3. Wydatki jednostek organizacyjnych z tytułu zwrotu należności pracownikom za używanie do celów służbowych pojazdów stanowiących ich własność zalicza się do kosztów podróży służbowych tych jednostek.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą pracowników wykonujących bezpośrednio usługi na rzecz ludności lub jednostek gospodarki społecznej, wymagające korzystania z pojazdu.

5. Osobom wymienionym w § 3 ust. 1 i 2 nie przysługują należności z tytułu użycia własnego pojazdu do celów służbowych.

§ 10. 1. Pracownikowi, któremu został przyznany miesięczny ryczałt pieniężny, nie przysługuje w przejazdach lokalnych prawo korzystania z pojazdu służbowego; w razie skorzystania z takiego pojazdu jest on obowiązany zwrócić koszty przejazdu według stawki określonej w § 6. Pracownikowi temu nie przysługuje również zwrot kosztów przejazdu w celach służbowych taksówkami lub innymi środkami komunikacji publicznej.

2. Pracownik, który używa pojazdu służbowego do celów pozasłużbowych, jest obowiązany do zwrotu kosztów według stawki określonej w § 6.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 czerwca 1980 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do zaspokajania służbowych potrzeb komunikacyjnych (Monitor Polski z 1980 r. Nr 15, poz. 71 oraz z 1981 r. Nr 15, poz. 124 i Nr 33, poz. 305).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Komunikacji: J. Kamiński

264

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 14 grudnia 1982 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 136 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382, z 1974 r. Nr 23, poz. 140, z 1975 r. Nr 29, poz. 155 i z 1976 r. Nr 20, poz. 128) oraz art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatanów (Dz. U. Nr 16, poz. 122) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 w ust. 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 lutego 1980 r. w sprawie opłat rejestracyj-

nych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów (Monitor Polski Nr 7, poz. 32 i Nr 9, poz. 40) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) inwalidów wojennych i wojskowych, inwalidów członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację oraz kombatanów inwalidów — niezależnie od źródła nabycia przez nich pojazdu samochodowego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Komunikacji: J. Kamiński